

καὶ εὐθὺς ἐσοφίσθη νὰ δείξῃ τὴν μεγαλοφροσύνην του διὰ τῆς ἐξῆς παραδόξου θυσίας. Διεκήρυξε λοιπὸν εἰς τοὺς συμπολίτας τοῦ, ὅτι τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν δεκάτην π. μ. ὦραν ἀνοίγει τὸ κομβιοπωλεῖόν του καὶ τὸ ἀφίνει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν, δυναμένων νὰ ἐκλέξωσι καὶ νὰ λάβωσι δωρεὰν ὅσα κομβία τῆς ἀρεσκείας του ἴθιεν ἐκαστος. Πέντε μόνον λεπτὰ μετὰ τὴν δεκάτην τῆς ἐπαύριον πρῶτας ὦραν ἡ ἀστυνομία ὠδήγει εἰς τὰ φαρμακεία καὶ τὰ καταστήματα τῆς Ἀστυκλινικῆς δεκάδας τινὰς τραυματιῶν, ἡρώας ὁμοῦ καὶ θύματα τῆς λεηλασίας τοῦ κομβιοπωλείου τοῦ κύρ Φραντζέσκου.

Δὲν εἶνε ἴσως ἐντελὲς ἄγνωστον εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ἐγένοντο μέχρι τοῦδε δοκιμαὶ πρὸς ἐφεύρεσιν βαπτομηχανῶν, αἵτινες σὺν

τῷ κυρίῳ σκοπῷ των ἔχουσι καὶ τὴν ιδιότητα νὰ παίζωσι διάφορα μουσικὰ τεμάχια, ἢ μᾶλλον ν' ἀναδίδωσιν ἤχους μουσικούς πρὸς τέρψιν τῶν βαπτουσῶν. Ἐσχάτως ἕως ἐγνώσθη, ὅτι εὐφυῆς τις μηχανικός κατῳρθώσε νὰ κατασκευάσῃ ἀληθῆς βαπτικὸν κλειδοκῦμβalon, ὀνομαζόμενον οὕτω, διότι ῥάπτει ἐν ᾧ κρούονται τὰ πλῆγτρά του. ὑπὸ τὰ τελευταῖα ταῦτα εὐρίσκονται τεθειμέναι αἱ βελόνας, αἵτινες ἐκτελοῦσι ποικίλας βαπτικὰς ἐργασίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον συνετέθησαν ἰδιαίτερα μουσικὰ τεμάχια διὰ γυναικίους μανδύας, διὰ περιστήθια, ἐσθῆτας, μανδήλια, ὑποκάμισα κτλ. Τὸ ῥάψιμον ἐκαστοῦ ἀντικειμένου διαρκεῖ ὅσον καὶ τὸ μουσικὸν τεμάχιον, τοῦ ὁποῦ ἅμα περατωθέντος ἀνοίγει ἡ οἰκοδόσποινα τὸ κλειδοκῦμβalon καὶ εὐρίσκει ἐν τῷ ἀπηχητηρίῳ ἔτοιμον τὸ μανδήλιον, ἢ τὸ ὑποκάμισον, ἢ ὅ,τι ἄλλο ἀντικείμενον ἤθελε νὰ ῥάψῃ.

Διὰ νέου ἔργου του θὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν φιλολογικὴν ἐν Γερμανίᾳ κίνησιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ διάσημος αἰγυπτιολόγος καὶ γλαφυρώτατος συγγραφεὺς Γεώργιος Ἑβερς. Τὸ προαγγελλόμενον αὐτοῦ ἔπος, „ἡ Μνηστὴ τοῦ Νεῖλου“ ἀναλύεται ἴδη πρὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ὑπὸ κριτικῶν φιλικῶς πρὸς τὸν συγγραφέα συνδεδεμένων, ἔχει δὲ ὑπόθεσιν ἐπεισόδιόν τι ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων κατακτῆσεως τῆς Αἰγύπτου. Ὁ δεξιότατος μυθιστοριογράφος ἀπὸ πολλοῦ εἶχε παύσει στιχουργῶν, καίτοι τὰ ποιητικὰ αὐτοῦ πρωτόλεια ἔτυχον συμπαθεστάτης ἐνταῦθα ὑποδοχῆς. Εἶνε τώρα ζήτημα ἂν ἡ περιγραφικὴ τοῦ πεζογράφου δεινότης θὰ ὠχρίσῃ πρὸ τῆς ποιητικῆς αὐτοῦ ἐξάρσεως, διότι θὰ ᾔτο βέβαια κῆμα ἂν ἡ δάφνη τοῦ λογογράφου ἐμαραίνεται ὑπὸ μετριωτάτου ποιητικοῦ πειράματος.

Τὸ κλίμα χώρας τινὸς ἐξαπτάται κυρίως ἀπὸ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὑγρασίας. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλα διάφορα περιστατικά, τὰ ὁποῖα σπουδαίως δύνανται νὰ τροποποιήσωσι τὸ κλίμα, οὕτω π. χ. τὸ γεωγραφικὸν πλάτος, τὸ ὕψος ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἡ ἀπόστασις ἀπ' αὐτῆς, ἡ φύσις καὶ ἡ σύστασις τοῦ ἐδάφους, ἡ διανομὴ τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν ὑδάτων, ἡ διεύθυνσις τῶν ὁρέων καὶ τῶν ἀνέμων, τὰ θαλάσσια ρεύματα, ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὰ παρμόρια.

Τὸ πάχος τοῦ ἀνθρωπίνου δέρματος κατὰ τὸν διάσημον φυσιοδίφην καὶ ἀνθρωπολόγον ἐν Βυρτσβούργῳ Kölliker ποικίλει ἀπὸ 1/8 μέχρι

4—4 1/2 ὑποχιλιομέτρων. Ἐπὶ τῆς ῥάχews ἡμῶν τὸ δέριμα εἶνε παχύτερον παρὰ ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς γαστρός, ἐπίσης δὲ παχύτερον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν παρὰ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς. Τὴν μεγίστην παχύτητα ἔχει τὸ ἡμέτερον δέριμα ἐπὶ τῶν ἄρθρων, τὴν δ' ἐλαχίστην ἐγγὺς τῶν βλεφάρων. Τὰ μέρη δὲ τοῦ σώματος, τὰ ὅποια κυρίως ἐκτίθενται εἰς ὑπέρμετρον καὶ διαρκῆ πίεσιν, οἷον τὰ πέλματα τῶν ποδῶν, καλῶνται ὑπὸ πυκνῶν καὶ χονδρῶν φολιδῶν, αἵτινες στενότατα εἶνε προσκεκολλημέναι πρὸς τὸν ὑποδόριον ἰστόν, ἐν ᾧ τὰ μεταξὺ αὐτῶν διακενα πληροῦνται ὑπὸ πιμελῆς προφυλασσούσης τὸ δέριμα ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς προσβολῆς.

Καθηγητὴς τις τοῦ Μιλάνου, ὀνόματι Bazzoni, ἐφεύρεν ἐν εἶδος φαγητοῦ, τὸ ὁποῖον συνιστᾷ εἰς μὲν τοὺς ὑγιεινόντους τῶν διαφορῶν ἐθνῶν πρὸς θεωρητικὴν, εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας ἰσχυρὸν στόμαχον πρὸς πρακτικὴν ἐξέτασιν καὶ δοκιμὴν. Τὸ φαγητὸν τοῦτο εἶνε ἄλειρον καὶ αἷμα! Ἀναμινύει μὲ ἄλλους λόγους 400 γράμματα συνήθους ἀλεύρου μὲ 200 γράμματα αἵματος βόδς ἢ ἄμνου καὶ εἰς τὸ μῖγμα τοῦτο προσδέτεται ἀκόμῃ 9—12 γράμματα ἄλατος μαγειρικοῦ. Ψήνεται λοιπὸν κατόπιν τὸ μῖγμα τοῦτο καὶ παραδίδεται εἰς πώλησιν ὑπὸ μορφῇ ἄρτου, κατὰ τὸν καθηγητὴν τοῦτον τοῦ Μιλάνου τὸ ἐν λόγῳ εἶδος τοῦ ἄρτου θὰ μᾶς καθιστῇ εἰς τὸ μέλλον ἱκανοὺς νὰ ἀποστερωμένα ἀνευ βλάβης ἢ δυσαρρεσκείας τοῦ στομάχου μας πᾶν εἶδος σαρκὸς καὶ κρέατος.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΕΡΙΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου, ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἰδεῶν τῶν ἀνθρώπων, συναντῶνται ἀμέσως εἰς τὰ αἰθέρια στρώματα, τὰ περιβάλλοντα τὸν ἡμέτερον πλανήτην. Ὅπως, κατὰ τὴν ἱερὰν παράδοσιν, τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐξιλεώσεως τοῦ δημιουργοῦ ἔφερον εἰς τὸν ἄνθρωπον περιστέρᾳ, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον θ' ἀνοίξῃ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀτμοσφαῖρα τὰς ἀπείρους τῆς ἐκτάσεως καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας νὰ διαμείβωσιν ἐλευθέρως τὰς εἰδήσεις των. Τὴν κλάδον ἐλαίας μόνον φέρουσιν περιστέρᾳν διεδέχθησαν αἱ γραμματοφόροι περιστέραί, αὗται δὲ ἔδωκαν πρῶται ἀφορμὴν νὰ γεννηθῇ ἡ ἰδέα τῆς ἀεροπλοΐας, ἐνῇ ἐπ' ἐσχάτων ἔγιναν τόσαι πρόοδοι, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται πλέον ἀδύνατος ἡ σύστασις κανονικῆς διὰ τῶν ἀέρων ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας.

Ἐὰν παρὰτρεξόμεν ἐνταῦθα τοὺς προδρόμους ἐν τῇ ἀρχαιότητι, βλέπομεν ὅτι αἱ γραμματοφόροι περιστέραί κύριον πρόςωπον διεδραμάτισαν ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν, ὅποτε καὶ ἀρχίζει ἡ ἱστορία των.

Ὁ Τορκουάτος Ἰάσος ἐξυμνεῖ ἐν τῇ „ἀπελευθερωθείσῃ τοῦ Ἱερουσαλήμ“ τὸ καὶ ὑφ' ἀπάντων τῶν ἱστορικῶν μνημονεύμενον συμβεβηκός, καὶ ὃ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ τῶν σταυροφόρων ἔπεσε, ὑπὸ ἀρπακτικοῦ ὀρνέου πληγείσα, μία περιστέρᾳ, ἥτις ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ἔφερε γραμμάτιον προδίδον ὅλα τὰ στρατηγικὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ. Ὁμοίως λέγεται ἔτι καὶ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Πτολεμαίδος οἱ σταυροφόροι μετεχειρίσθησαν πολλὰς περιστεράς ὡς ταχυδρόμους, ἀργότερον δὲ, μαθόντες τὴν χρῆσιν αὐτῶν καλλίτερον, ἐχρησιμοποίησαν αὐτάς καὶ πρὸς ἄλλους διαφό-

ρους σκοποὺς. Ἀλλ' ἐν τούτοις εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἀπλῶν δοκιμῶν, ὑπαγορευομένων ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου, μόνον δὲ ἀφ' οὗ παρ' ἄλλων ἱκανοὶ ἀκόμῃ χρόνοι ὁ Καλῖφης τῆς Βαγδάτης Νουρρεδὶν κατὰ τὸν 12^{ον} αἰῶνα μ. Χ. ἀνήγαγε τὴν ταχυδρομικὴν τῶν περιστερῶν ὑπηρεσίαν εἰς κανονικὸν ταχυδρομικὸν σύστημα.

Οἱ διάδοχοι τοῦ εὐφυοῦς Νουρρεδὶν οὐ μόνον διετήρησαν τὸν νεωτέρισμόν τοῦτον, ἀλλὰ, σὺν τῷ χρόνῳ, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 12^{ου} μέχρι μέσων τοῦ 13^{ου} αἰῶνος καὶ ἀνέπτυξαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ τελειότερον, συγκοινωνοῦντες τακτικῶς καὶ ἀποσκοπτικῶς διὰ τῶν περιστερῶν μεταξὺ Καῖρου καὶ Εὐφράτου. Μέχρι δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἡ ταχυδρομικὴ τῶν περιστερῶν ὑπηρεσία μεταξὺ Χαλεπίου καὶ Ἀλεξανδρέττας εἶχε μεγάλῃ σπουδαιότητα, ἐνεκα τῆς ταχύτητος, μετ' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν ἐμπορικῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα τῆς τελευταίας πόλεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης χρονολογεῖται καὶ τὸ ἱστορούμενον περὶ ἐμπορίου τινός, ὅστις, φρονεῦσας εἰς τὸ κινῆσθαι μίαν τοιαύτην περιστέρᾳ, ἔγινε πλουσιώτατος, διότι ἐκ τοῦ ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς γραμματίου ἔμαθεν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἔγινον ὑψωθῆ ἐπαισθητῶς αἱ τιμαὶ τῶν κηκίδων. Παρόμοιον τι λέγεσθαι συμβάν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ πρώτου Ναπολέοντος ὁ ἐν Λονδίνῳ Νάθαν Ῥότσιλδ συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ στείλῃ κατόπιν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων πολυαριθμούς πράκτορας, οἵτινες διὰ περιστερῶν, αἱ ἔφερον μαζὶ τῶν, ἀνεκρίνοντο εἰς Λονδὶνον ὅλα τὰ σπουδαῖα συμβάντα ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ πολέμου πολὺ ταχύτερον, ἢ ὅσον ἦτο δυνατὸν εἰς τοὺς ἄλλους, οὕτως